

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 lipca 2020 r.

w sprawie ustawy o Polskim Bonie Turystycznym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 czerwca 2020 r. ustawy o Polskim Bonie Turystycznym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 po wyrazach „zwanego dalej „świadczeniem w formie bonu”” dodaje się przecinek;
- 2) w art. 2 w pkt 3:
 - a) po wyrazach „(Dz. U. z 2019 r. poz. 548 oraz z 2020 r. poz. 568)” dodaje się przecinek i skreśla się wyraz „oraz”;
 - b) po wyrazach „organizację pożytku publicznego” dodaje się wyrazy „, , oraz usługę turystyczną, o której mowa w art. 4 pkt 1 tej ustawy”;
- 3) w art. 2 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) świadczeniu emerytalno-rentowym – należy przez to rozumieć:

 - a) świadczenia, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a i b ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 203 i 252),
 - b) świadczenia z ubezpieczenia emerytalno-rentowego, o których mowa w art. 18 pkt 1–4 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2020 r. poz. 174 i 782),
 - c) świadczenia, o których mowa w art. 12 i art. 16 ustawy z dnia 24 stycznia 1991 r. o kombatantach oraz niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego (Dz. U. z 2020 r. poz. 517),
 - d) świadczenia, o których mowa w art. 2 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych

- oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 586),
- e) świadczenia, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 1 lit. a–c ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Straży Marszałkowskiej, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Służby Celno-Skarbowej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2020 r. poz. 723),
 - f) emerytury i renty, o których mowa w art. 3 pkt 1–3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 53, 252 i 568),
 - g) renty, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 6–8 oraz art. 49, art. 50 i art. 52 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1205),
 - h) renty, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 3 i 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o zaopatrzeniu z tytułu wypadków lub chorób zawodowych powstałych w szczególnych okolicznościach (Dz. U. z 2020 r. poz. 984),
 - i) rentę socjalną, o której mowa w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1455, 1622, 1818 i 2473),
 - j) świadczenie przedemerytalne i zasiłek przedemerytalny, o których mowa w ustawie z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2173 oraz z 2020 r. poz. 252),
 - k) świadczenie, o którym mowa w art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących cywilnym niewidomym ofiarom działań wojennych (Dz. U. z 2020 r. poz. 684),
 - l) okresową emeryturę kapitałową, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 926),
 - m) emeryturę, o której mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19 grudnia

- 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924),
- n) świadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o nauczycielskich świadczeniach kompensacyjnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 128),
 - o) okresową emeryturę rolniczą, o której mowa w art. 15 ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 637 oraz z 2017 r. poz. 38),
 - p) rodzicielskie świadczenie uzupełniające, o którym mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 2019 r. o rodzicielskim świadczeniu uzupełniającym (Dz. U. poz. 303);”;
- 4) w art. 2 w pkt 6 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:
„7) organie właściwym – należy przez to rozumieć organ wypłacający świadczenie emerytalno-rentowe, z wyłączeniem organu rentowego w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”;
- 5) w art. 3 w ust. 1 skreśla się wyrazy „ , wygenerowanego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27”;
- 6) w art. 4 w ust. 1 w pkt 1 w lit. a po wyrazach „(Dz. U. z 2019 r. poz. 2407)” dodaje się wyrazy „ , zwanego dalej „świadczeniem wychowawczym”;
- 7) w art. 4 w ust. 1 w pkt 1 w lit. b po wyrazach „(Dz. U. z 2020 r. poz. 821)” dodaje się wyrazy „ , zwanego dalej „dodatkiem”;
- 8) w art. 4 w ust. 1:
a) w pkt 1:
– w lit. b po przecinku na końcu dodaje się wyraz „lub”,
– dodaje się lit. c w brzmieniu:

- „c) świadczenia emerytalno-rentowego,”
- b) w pkt 2:
- w lit. b po wyrazach „w lit. a” dodaje się wyraz „, lub”,
 - dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) świadczenia emerytalno-rentowego”;
- 9) w art. 4 w ust. 1 w pkt 2 w lit. a skreśla się wyrazy „, , o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci,”;
- 10) w art. 4 w ust. 1 w pkt 2 w lit. b skreśla się wyrazy „, , o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,”;
- 11) w art. 4:
- a) w ust. 1 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:
- „3) która w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia wejścia w życie ustawy złożyła wniosek o świadczenie wychowawcze, który został przekazany przez organ właściwy do wojewody zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i który do dnia wejścia w życie ustawy nie został rozpatrzony przez wojewodę,
- 4) która w okresie od dnia następującego po dniu wejścia w życie ustawy do dnia 31 grudnia 2021 r. złożyła wniosek o świadczenie wychowawcze, który został przekazany przez organ właściwy do wojewody zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci i który nie został rozpatrzony przez wojewodę w okresie, za który składane są informacje, o których mowa w art. 19 ust. 10”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Dodatkowe świadczenie w formie bonu przysługuje osobie uprawnionej, jeżeli:
- 1) świadczenie wychowawcze lub dodatek przysługuje na dziecko niepełnosprawne;
 - 2) wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4, dotyczy dziecka

niepełnosprawnego lub

3) decyzja, o której mowa w ust. 3 lub 4, dotyczy dziecka niepełnosprawnego.”,

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a, uważa się za spełniony, jeżeli wojewoda wydał decyzję odmawiającą osobie uprawnionej prawa do świadczenia wychowawczego w postaci dodatku dyferencyjnego w oparciu o przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.

4. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, uważa się za spełniony, jeżeli wojewoda wydał decyzję odmawiającą osobie uprawnionej prawa do świadczenia wychowawczego w postaci dodatku dyferencyjnego w oparciu o przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, o których mowa w art. 2 pkt 15 ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci.”;

12) po art. 4 dodaje się oznaczenie rozdziału w brzmieniu:

„Rozdział 2

Płatność za pomocą bonu”;

13) w art. 5 w ust. 2 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, , o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b”;

14) w art. 5 w ust. 2 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. c – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy turystyczne realizowane na rzecz tej osoby.”;

15) w art. 5:

a) w ust. 2 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) pkt 3 i 4 – może dokonywać płatności za usługi hotelarskie lub imprezy

turystyczne realizowane na rzecz dziecka, którego dotyczy wniosek tej osoby, rozpatrywany przez wojewodę.”,

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepis ust. 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio do osób uprawnionych, którym przyznano świadczenie w formie bonu na podstawie art. 4 ust. 3 lub 4 oraz którym przyznano dodatkowe świadczenie w formie bonu na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 3.”;

16) w art. 6 w ust. 3 wyrazy „W przypadku gdy kwota świadczenia wychowawczego, o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, została ustalona zgodnie z art. 5 ust. 2a tej ustawy” zastępuje się wyrazami „W przypadku gdy kwota świadczenia wychowawczego została ustalona zgodnie z art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci”;

17) w art. 6 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Osobie uprawnionej, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. c, przysługuje jedno świadczenie w formie bonu w wysokości 500 zł.”;

18) dodaje się art. 6a w brzmieniu:

„Art. 6a. Wartość bonu jest wolna od egzekucji oraz nie podlega wliczeniu do dochodu uprawniającego do wszelkich świadczeń i dodatków przysługujących na podstawie przepisów odrębnych.”;

19) w art. 7 w ust. 3 po wyrazach „Polskiej Organizacji Turystycznej” dodaje się przecinek;

20) w art. 7 w ust. 7 oraz w art. 41, w art. 38v w ust. 1 wyrazy „art. 65” zastępuje się wyrazami „art. 65 ust. 1”;

21) w art. 8 w ust. 2 w pkt 3 w lit. a wyrazy „jednostki organizacyjnej nieposiadająca”

zastępuje się wyrazami „jednostki organizacyjnej nieposiadającej”;

- 22) w art. 8 w ust. 2 w pkt 3 w lit. b wyrazy „nie wykonującej” zastępuje się wyrazem „niewykonującej”;
- 23) w art. 8 w ust. 2 w pkt 4 w lit. a po wyrazie „turystycznych” dodaje się przecinek;
- 24) w art. 8 w ust. 2 w pkt 7 po wyrazach „rachunku bankowego” dodaje się wyrazy „albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej”;
- 25) w art. 8 w ust. 5 skreśla się wyrazy „w szczególności”;
- 26) w art. 11 w ust. 3 w pkt 2 skreśla się wyraz „bankowego”;
- 27) w art. 12 wyrazy „art. 8 ust. 2 pkt 1–3, 5 i 7” zastępuje się wyrazami „art. 8 ust. 2 pkt 1–3, 5, 7 i 10”;
- 28) w art. 13 w pkt 1 wyrazy „art. 8 ust. 2 pkt 4, 6 i 10” zastępuje się wyrazami „art. 8 ust. 2 pkt 4 i 6”;
- 29) w art. 14 w ust. 1 skreśla się zdanie drugie;
- 30) skreśla się art. 17 i art. 30;
- 31) rozdziały 2–7 oznacza się odpowiednio jako rozdziały 3–8;
- 32) w art. 18 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Ustalenie prawa do świadczenia w formie bonu następuje na podstawie informacji przekazanych przez ministra właściwego do spraw rodziny, dotyczących osób uprawnionych i dzieci, na które tym osobom przyznano świadczenia

wychowawcze lub dodatki, złożenia przez osobę uprawnioną wniosków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4, lub wydania przez wojewodę decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4, zawierających dane, o których mowa w art. 26 ust. 1.

3. Ustalenie prawa do dodatkowego świadczenia w formie bonu następuje na podstawie złożonego w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w art. 27, oświadczenia osoby uprawnionej o legitymowaniu się przez dziecko, o którym mowa w art. 4 ust. 1, 3 i 4, orzeczeniem, o którym mowa w art. 2 pkt 2. Do oświadczenia dołącza się kopię elektroniczną tego orzeczenia.”;

33) w art. 18 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Ustalenie prawa do świadczenia w formie bonu w odniesieniu do osób uprawnionych, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. c, mających prawo do:

- 1) świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ rentowy w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych,
- 2) świadczeń emerytalno-rentowych wypłacanych przez organ rentowy w rozumieniu art. 4 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz organ właściwy – następuje na podstawie danych i informacji, których administratorem jest ZUS.”;

34) w art. 19 w ust. 2 skreśla się wyrazy „o którym mowa w ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci,”;

35) w art. 19 w ust. 3 skreśla się wyrazy „o którym mowa w art. 80 ust. 1a, art. 113a albo art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,”;

36) w art. 19:

a) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które w dniu wejścia w życie ustawy mają przyznane prawo do

świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ właściwy, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia po otrzymaniu tych informacji od organu właściwego.”,

b) w ust. 7 w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) ust. 1 pkt 2 lit. c, w zakresie dotyczącym osób uprawnionych, które mają przyznane prawo do świadczenia emerytalno-rentowego wypłacanego przez organ właściwy – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.”,

c) dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 3, organ właściwy przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie do 5 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.”,

d) w ust. 9 po wyrazie „wojewoda” dodaje się wyrazy „, organ właściwy”;

37) w art. 19:

a) dodaje się ust. 3b w brzmieniu:

„3b. Informacje, o których mowa w art. 18 ust. 2, dotyczące osób uprawnionych, które przed dniem wejścia w życie ustawy złożyły wniosek, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3, oraz którym przed dniem wejścia w życie ustawy wojewoda wydał decyzję, o której mowa w art. 4 ust. 3, minister właściwy do spraw rodziny udostępnia po otrzymaniu tych informacji od wojewody.”,

b) dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny informacje, o których mowa w ust. 3b, w terminie 3 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister właściwy do spraw rodziny udostępnia ZUS informacje, o których mowa w ust. 3 i 3b, w terminie 10 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy.”,

d) w ust. 7 w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) ust. 1 pkt 4, oraz dzieci, których dotyczy ten wniosek – minister właściwy

do spraw rodziny udostępnia w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy;

- 5) ust. 4, oraz dzieci, których dotyczy ta decyzja – minister właściwy do spraw rodziny udostępnia w terminie do 15 dnia miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.”,

e) dodaje się ust. 8b w brzmieniu:

„8b. Informacje, o których mowa w ust. 7 pkt 4 i 5, wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rodziny w terminie do 10 dnia każdego miesiąca kalendarzowego za poprzedni miesiąc kalendarzowy.”,

f) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Informacje, o których mowa w ust. 7, zawierają dane osób uprawnionych oraz dzieci, na które przyznano prawo do świadczeń wychowawczych lub dodatków, albo których dotyczyły wnioski, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4, lub decyzje, o których mowa w art. 4 ust. 3 i 4, w okresie, za który składane są informacje.”;

- 38) w art. 19 w ust. 7 w pkt 1 po wyrazach „ust. 1 pkt 2 lit. a” dodaje się przecinek;
- 39) w art. 19 w ust. 7 w pkt 1 wyrazy „to świadczenie” zastępuje się wyrazami „świadczenie wychowawcze”;
- 40) w art. 19 w ust. 7 w pkt 2 po wyrazach „ust. 1 pkt 2 lit. b” dodaje się przecinek;
- 41) w art. 19 w ust. 7 w pkt 2 skreśla się wyraz „ten”;
- 42) w art. 20 w ust. 1 po wyrazie „danych” dodaje się wyrazy „tej osoby”;
- 43) w art. 20 w ust. 2 wyrazy „dane na profilu informacyjnym” zastępuje się wyrazami „dane zapisane na profilu informacyjnym tej osoby”;
- 44) w art. 21 w ust. 1 i 2 oraz w art. 26 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „art. 18 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 2 pkt 2”;

- 45) w art. 22 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) w przypadkach, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 i 4, w sytuacji gdy wojewoda pozostawił wniosek bez rozpatrzenia albo wydał decyzję odmawiającą osobie uprawnionej prawa do świadczenia wychowawczego z powodów innych niż wymienione w art. 4 ust. 3 i 4, w szczególności z powodu ukończenia przez dziecko, którego dotyczy wniosek, 18 roku życia przed dniem wejścia w życie ustawy.”;
- 46) w art. 23 w ust. 3 wyrazy „Odmowa przyznania, uchylenie, zmiana prawa” zastępuje się wyrazami „Odmowa przyznania świadczenia w formie bonu lub dodatkowego świadczenia w formie bonu, uchylenie lub zmiana prawa do tych świadczeń”;
- 47) skreśla się art. 25;
- 48) w art. 26 w ust. 1 w pkt 1 w lit. f wyrazy „świadczeń i dodatków, o których mowa w art. 4 ust. 1” zastępuje się wyrazami „świadczeń wychowawczych i dodatków”;
- 49) w art. 26 w ust. 1 w pkt 1 w lit. f średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. g i h w brzmieniu:
„g) informacje dotyczące złożenia przez osobę uprawnioną wniosków, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3 lub w art. 4 ust. 1 pkt 4, i przekazaniu ich do wojewody,
h) informacje dotyczące wydania przez wojewodę decyzji, o których mowa w art. 4 ust. 3 lub w art. 4 ust. 4;”;
- 50) w art. 26 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „informację o orzeczeniu, o którym mowa w” zastępuje się wyrazami „data i rodzaj wydanego orzeczenia, o którym mowa w”;
- 51) w art. 27 w ust. 3 wyrazy „na zasadach określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności” zastępuje się wyrazami „zgodnie z przepisami wydanymi

na podstawie art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2020 r. poz. 346, 568 i 695)”;

- 52) w art. 32 w ust. 2 wyrazy „1% kwoty” zastępuje się wyrazami „0,5% kwoty”;
- 53) w art. 32 w ust. 3 po wyrazach „przez ZUS” skreśla się przecinek;
- 54) w art. 34 w ust. 2 po wyrazie „turystyki” skreśla się przecinek;
- 55) w art. 38 w ust. 1 po wyrazach „„Polski Bon Turystyczny”” dodaje się przecinek;
- 56) w art. 38 skreśla się ust. 2;
- 57) w art. 38 w ust. 3 po wyrazach „w ust. 1” dodaje się przecinek;
- 58) w art. 38 w ust. 3 po wyrazach „osoby prawnej” dodaje się wyrazy „lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej”;
- 59) w tytule rozdziału 7 wyraz „przejściowe” zastępuje się wyrazem „dostosowujące”;
- 60) w art. 44 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „ministra” skreśla się przecinek;
- 61) w art. 45 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W roku 2022 organ właściwy udostępni ministrowi właściwemu do spraw rodziny informacje, o których mowa w art. 19 ust. 7 pkt 3, za grudzień 2021 r., w terminie do dnia 10 lutego 2022 r.”;
- 62) dodaje się art. 45a w brzmieniu:

„Art. 45a. 1. Organ właściwy udostępni ministrowi właściwemu do spraw rodziny informacje, o których mowa w art. 19 ust. 3a, w terminie 3 dni roboczych

od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rodziny udostępni ZUS informacje, o których mowa w art. 19 ust. 3a, w terminie 10 dni roboczych od dnia wejścia w życie ustawy.”;

63) skreśla się art. 47;

64) dodaje się art. 47a w brzmieniu:

„Art. 47a. Jeżeli dziecko osoby uprawnionej miało przyznane prawo do świadczenia wychowawczego i dodatku w dniu wejścia w życie ustawy, przepisy ustawy stosuje się do tej osoby do dnia 31 marca 2022 r., niezależnie od wieku tego dziecka.”;

65) dodaje się art. 47b w brzmieniu:

„Art. 47b. Minister właściwy do spraw turystyki w terminach do dnia 31 sierpnia 2021 r. oraz do dnia 31 sierpnia 2022 r. przedstawi Sejmowi informację w sprawie realizacji ustawy oraz oceny skuteczności i efektów ekonomicznych bonów.”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Senat – po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 19 czerwca 2020 r. ustawy o Polskim Bonie Turystycznym, określanej dalej jako „ustawa” – wprowadził do jej tekstu 65 poprawek.

Izba uznała, że ograniczenie funkcji Polskiego Bonu Turystycznego, określanego dalej jako „bon”, do płatności wyłącznie za imprezy turystyczne lub usługi hotelarskie nie jest właściwe zarówno z punktu widzenia wsparcia branży turystycznej, jak również osób uprawnionych do skorzystania z bonu. Zaproponowana w poprawce nr 2 modyfikacja art. 2 pkt 3 ustawy umożliwi zatem uczestnictwo w systemie bonu również podmiotom oferującym usługi turystyczne oraz osobom korzystającym z tych usług.

Senat uznał za konieczne rozszerzenie zakresu beneficjentów świadczeń przewidzianych w ustawie o:

- 1) emerytów i rencistów (poprawki nr 3, 4, 8, 14, 17, 33, 36, 61 i 62) – rozwiązanie to wychodzi naprzeciw oczekiwaniom tej grupy społecznej i będzie stanowić jej wymierne wsparcie finansowe, zwłaszcza w odniesieniu do osób pobierających niskie świadczenia emerytalno-rentowe;
- 2) osoby, którym ze względu na zastosowanie przepisów o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego nie może zostać przyznane świadczenie wychowawcze (poprawki nr 11, 15, 32, 37, 45 i 49) – ich wykluczenie z systemu bonów nie jest zatem uzasadnione.

W odniesieniu do pozostałych kwestii merytorycznych Senat opowiedział się za:

- 1) zmniejszeniem kosztów realizacji ustawy przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (poprawka nr 52);
- 2) ustanowieniem unormowania, wedle którego jeżeli dziecko osoby uprawnionej miało przyznane prawo do świadczenia wychowawczego i dodatku w dniu wejścia w życie ustawy, przepisy ustawy stosuje się do tej osoby do dnia 31 marca 2022 r., niezależnie od wieku tego dziecka (poprawka nr 64);
- 3) nałożeniem na ministra właściwego spraw turystyki obowiązku przedstawiania Sejmowi informacji w sprawie realizacji ustawy oraz skuteczności i efektów ekonomicznych

bonów w terminach do dnia 31 sierpnia 2021 r. oraz do dnia 31 sierpnia 2022 r. (poprawka nr 65).

Dokonując oceny konstytucyjności ustawy, Senat uznał za konieczne uchwalenie trzech grup poprawek:

- 1) wychodząc z założenia, że „precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw tak, by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie” (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 21 marca 2001 r., K 24/00), zaproponowano stosowne przeredagowanie art. 8 ust. 5 ustawy, gdyż posłużenie się w tym przepisie określeniem „w szczególności” uniemożliwia jednoznaczne zrekonstruowanie treści obowiązku prawnego przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego w aspekcie wskazania miejsca zamieszczenia informacji o możliwości dokonywania płatności za pomocą bonu innego niż miejsce realizacji lub oferowania usług hotelarskich czy imprez turystycznych (poprawka nr 25);
- 2) mając na uwadze zasadę proporcjonalności, zaproponowano, aby usunięcie z listy podmiotów mających prawo do przyjmowania płatności za pomocą bonu z powodu niezgodności ze stanem faktycznym imienia i nazwiska osoby dokonującej rejestracji było poprzedzone wezwaniem do aktualizacji tych danych – analogicznie do regulacji zawartej w art. 12 ustawy (poprawki nr 27 i 28);
- 3) uwzględniając wymóg równego traktowania, uznano za konieczne zmodyfikowanie art. 38 ust. 3 ustawy, w którym strona podmiotowa przestępstwa została omyłkowo ograniczona do osoby działającej wyłącznie „w imieniu osoby prawnej” (poprawka nr 58).

Senat opowiedział się za skreśleniem przepisów art. 17 i art. 30 ustawy, które przewidują wyłączenia z zakresu stosowania ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1843, z późn. zm.) w odniesieniu do zamówień na usługi lub dostawy udzielanych w celu realizacji zadań ustawy przez Polską Organizację Turystyczną oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych (poprawka nr 30). W toku rozpatrywania ustawy podnoszono, że unormowanie to budzi zastrzeżenia natury:

- 1) merytorycznej, gdyż względy prawidłowego wydatkowania środków publicznych przemawiają za brakiem powyższego wyłączenia;
- 2) prawnej, gdyż dopuszczalność powyższego wyłączenia nie znajduje oparcia w postanowieniach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia

26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, z późn. zm.), które zawierają taksatywny katalog dostaw i usług niepodlegających reżimowi udzielania zamówień publicznych.

Dokonując analizy ustawy w aspekcie spójności systemowej, Senat uznał za zasadne uchwalenie:

- 1) poprawek nr 24 i 26, które zmierzają do uwzględnienia okoliczności, że działalność podmiotów świadczących imprezy turystyczne i usługi hotelarskie może być wykonywana również z wykorzystaniem rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej;
- 2) poprawki nr 29, która zmierza do rezygnacji z unormowania przewidującego brak możliwości ponownej rejestracji przedsiębiorcy turystycznego oraz organizacji pożytku publicznego, które zostały usunięte z listy podmiotów mających prawo do przyjmowania płatności za pomocą bonu – podczas senackich prac legislacyjnych podnoszono, że unormowanie to nie uwzględnia sytuacji, w której decyzja administracyjna w sprawie usunięcia z tej listy (podlegająca – na mocy art. 14 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy – natychmiastowemu wykonaniu) zostanie zakwestionowana w administracyjnym toku instancji (art. 14 ust. 2 ustawy) albo w toku postępowania przed sądem administracyjnym;
- 3) poprawki nr 56, która zmierza do skreślenia definicji reklamy na użytek unormowań karnych przewidzianych w art. 38 ustawy – należy bowiem zauważyć, że:
 - a) stanowi ona powtórzenie definicji reklamy zawartej w art. 4 pkt 17 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 2020 r. poz. 805), której zakres odnosi się do dostarczania usług medialnych – jej wkomponowanie do unormowań karnych ustawy o innym zakresie podmiotowym i przedmiotowym budzi więc wątpliwości co do jej adekwatności normatywnej (np. użyte w art. 38 ust. 2 ustawy określenia „przekaz handlowy” oraz „autopromocja” zostały zdefiniowane w przepisach art. 4 pkt 16 i 23 ustawy o radiofonii i telewizji w sposób zakresowo wąski, bo odnoszący się do problematyki radiofonii i telewizji),
 - b) na tle zakresu spraw regulowanych ustawą wątpliwości budzi odniesienie reklamy do przekazu handlowego, który pochodzi m.in. od „podmiotu publicznego” – powstaje bowiem pytanie o desygnaty tego pojęcia (zwłaszcza że podmiot ten ma prowadzić „działalność gospodarczą lub zawodową”),
 - c) przepisy karne zamieszczone w odrębnych ustawach, penalizując określony sposób reklamy, nie zawierają jej definicji, co – jak się wydaje – wynika z ugruntowanego

przekonania ustawodawcy, że zaniechanie prawodawcze w tym zakresie nie jest wystarczającą przesłanką do stwierdzenia, że taki stan normatywny narusza zasadę określoności przepisów prawa – pojęcie to jest bowiem uznawane za zrozumiałe i powszechnie stosowane w języku polskim, stanowiąc istotny składnik praktyki korzystania przez podmioty z wolności działalności gospodarczej.

W wyniku dokonanej oceny ustawy pod względem legislacyjnym, Senat uznał za zasadne uchwalenie:

- 1) poprawek nr 5 i 47 – zgodnie bowiem z § 11 „Zasad techniki prawodawczej” w ustawie nie zamieszcza się wypowiedzi, które nie służą wyrażaniu norm prawnych;
- 2) poprawek nr 6, 7, 9, 10, 13, 16, 34, 35, 39, 41 i 48 – przepisy ustawy odnoszące się do świadczenia wychowawczego oraz dodatku nie respektują bowiem § 10 „Zasad techniki prawodawczej”, wedle którego do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami;
- 3) poprawek nr 12 i 31 – w świetle § 21 „Zasad techniki prawodawczej”, należy uznać, że przepisy art. 5–17 ustawy nie stanowią przepisów ogólnych, lecz – będąc przepisami merytorycznymi szczegółowymi – odnoszą się bezpośrednio albo pośrednio do problematyki płatności za pomocą bonu;
- 4) poprawek nr 18 i 63 – art. 47 ustawy jest przepisem merytorycznym, tymczasem został umiejscowiony w rozdziale 7 zatytułowanym „Przepisy zmieniające, przejściowe i końcowe”;
- 5) poprawki nr 20 – Fundusz Przeciwdziałania COVID-19 został wkomponowany do systemu prawnego przez art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 31 marca 2020 r. o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 568, z późn. zm.), a zatem przepisy art. 7 ust. 7 oraz art. 41 ustawy (w zakresie dodawanego art. 38v ust. 1), które odsyłają „ogólnie” do art. 65, wymagają stosownej modyfikacji;
- 6) poprawki nr 44 – przepisy art. 21 ust. 1 i 2 oraz art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy należy dostosować do dyrektywy § 157 „Zasad techniki prawodawczej”, zgodnie z którą nie odsyła się do przepisów, które już zawierają odesłania;
- 7) poprawki nr 50, która zmierza do sprecyzowania zakresu przetwarzanych danych osobowych o stanie zdrowia dziecka niepełnosprawnego, które są przetwarzane na potrzeby obsługi bonu;

- 8) poprawki nr 51 – w świetle utrwalonej praktyki legislacyjnej, w przypadku potrzeby odesłania w przepisie ustawowym do unormowań zawartych w akcie wykonawczym stosuje się zwrot: „w przepisach wydanych na podstawie”, wraz z powołaniem podstawy prawnej wydania danego rozporządzenia;
- 9) poprawki nr 59, która zmierza do zapewnienia spójności pomiędzy tytułem rozdziału 7 ustawy a jego treścią.

Poprawki nr 1, 19, 21–23, 38, 40, 42, 43, 46, 53–55, 57 i 60 mają charakter redakcyjny.